

А Ползите от вярата:

v Утеха, хвала и ред (Колосяни 2:1-5)

— Въпреки че не познаваше лично църквата в Колоса, Павел знаеше, че тя е заплашена от лъжливи учения (Колосяни 2:1, 4).

— По тази причина той им пише с три ясни цели, които ще им помогнат да се справят с тази опасност (Колосяни 2:2 NIV): да бъдат окуражени в сърцата си; да бъдат обединени в любовта; да имат пълното богатство на пълното разбиране. За да могат да познаят тайната на Бога, а именно Христос.

— Преди да посочи лъжливите учения, Павел отправя двойна похвала към колосяните: те имат добър ред и са твърди във вярата (Колосяни 2:5).

— „Редът”, за който Павел говори тук, означава ред в поклонението и в различните дейности на църквата. Трябва да има ръководство и разпределение на отговорностите; дейностите трябва да се извършват с подобаващо благоприличие и т.н. Това ще доведе до по-добро проповядване на Евангелието и ще ги предпази от определени грешки.

v Вкоренени в Христос (Колосяни 2:6-8)

— Ние получаваме спасение, като приемаме Личност, а не като приемаме учения (Колосяни 2:6). Те обаче са от съществено значение. Павел ни увещава да ходим в Христос „както сте били научени” (Колосяни 2:7б).

— Когато ходим с Исус, ние сме вкоренени в Него. Метафорично казано, ние сме „насаждението на Господа, за да бъде прославен“ (Исая 61:3). Ние сме „дървета“, които се придържат към Исус и Неговите учения (Псалом 1:3).

— Сега, има два вида учения:

(1) Според Христос и Неговото учение, записано в Библията: Ние сме укрепени във вярата и изобилстваме в благодарност (Колосяни 2:7)

(2) Според философии и празни хитрости, според традициите на хората: Ние сме измамани, съдени и лишени от нашата награда (Колосяни 2:8, 16, 18)

v Ръкописът на заповедите, прикован на кръста Му (Колосяни 2:9-15)

— Авраам потвърди завета си с Бога чрез обрязването (Бит. 17:11). Ние потвърждаваме завета си с Исус чрез кръщението, което е „обрязването на Христос” (Колосяни 2:11-12). Това означава, че физическото обрязване вече не е необходимо.

— След като изясни този въпрос, Павел говори за делото на Исус на кръста. Какво постигна Исус?

(1) Той ни даде живот, прощавайки ни греховете (Колосяни 2:13)

(2) Той отмени обвинението за нашата законна задължнялост, което стоеше срещу нас (Колосяни 2:14)

(3) Той триумфира над силите и властите на злото (Колосяни 2:15)

— Ефесяни 2:14-15 изяснява, че „постановленията” или „изискванията”, които бяха срещу нас, бяха церемониалният закон, който представляваше стена на разделение между евреите и езичниците.

— По тази причина вече не е нужно да се тревожим за спазването на ритуалните закони на Стария Завет, които са намерили своето изпълнение и край в Христос.

Б Проблеми, които разклащат вярата:

в Празници, новолуние, съботни дни (Колосяни 2:16-19)

— Наред с обрязването имаше и други неща, които различаваха евреите от езичниците: религиозни ритуали и празници.

— Павел вече беше изяснил ролята на обрязването. Сега, с израза „нека“, Павел посочва последствията от отмяната на „ръкописния закон“ (церемониалните закони): вече не беше задължително за спасението да се спазват ритуалите и празниците, които Исус изпълни, умирайки на кръста (Мат. 27:51; Колосяни 2:16).

— Павел изглежда цитира Осия 2:11, за да обобщи цялата церемониална система на Светилището в едно изречение. Това означава, че споменатите тук съботи са седемте ритуални съботи (спазвани независимо от деня от седмицата, в който се падат), а не седмичната събота (включена в моралния закон, универсална и приложима за всички, евреи и езичници).

в Заповеди на човеците (Колосяни 2:20-23)

— Лъжеучителите, за които Павел споменава няколко пъти в своето писмо, са били евреи, които проповядвали необходимостта от спазване на еврейския закон, за да се получи спасение (Деяния 15:1, 5). Тези закони включвали и много правила, измислени от равините.

— Нека следваме разсъжденията на Павел. В кръщението ние умряхме за „началците на света“ и живеем за Христос. Ако продължаваме да се тревожим, например, за церемониални нечистотии, ние все още живеем в света и се тревожим за неща, които изчезват с употребата (Колосяни 2:20-22).

— Павел обаче пояснява, че за евреите, свикнали с тези ритуали, те имат определена морална стойност за самите тях, въпреки че не са полезни за преобразуването на сърцето (Колосяни 2:23).

— В обобщение, ние трябва да се ръководим от ученията, съдържащи се в Писанията – божествено вдъхновени – а не от човешки философии или разсъждения.